

Nr 335.

Av herr **Björck** i Jönköping, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition, nr 95, med förslag till kungörelse med allmänna grunder för dyrtidstillägg åt befattningshavare i statens tjänst m. m.*

I Kungl. Maj:ts proposition nr 95 angående dyrtidstillägg åt befattningshavare i statens tjänst m. m. föreslås i § 3, att dyrtidstillägg skall utgå å *avlöningsförmåner*, som icke överstiga 100 kronor för månad, efter ett procenttal som motsvarar grundtalet, samt om avlöningsförmånerna överstiga 100 kronor för månad, för den del, som överstiger 100 kronor men icke 1,250 kronor för månad, efter det procenttal, som motsvarar hälften av grundtalet. I fråga om sättet för beräkning av dyrtidstillägget innebär sålunda propositionen ingen förändring av Kungl. Maj:ts nådiga kungörelse den 30 maj 1919.

Denna bestämmelse om dyrtidstilläggets beräkande å månadslönen verkar emellertid mycket ogynnsamt. För de extra ordinarie befattningshavarna vid vissa statens läroanstalter, vilkas avlöning utgår i förhållande till den tid, deras tjänstgöring omfattar, d. v. s., då läsåret innehåller 273 läsdagar, med $\frac{1}{273}$ av årslönen pr dag och sålunda, i olikhet med vad för de flesta övriga tjänstemän gäller, utbetalas med olika belopp i olika månader och så, att under en månad (juli) till och med ingen avlöning utbetalas.

En befattningshavare i statens tjänst med samma årslön som en extra lärare med full kompetens — d. v. s. 3,770 kronor — men som erhåller denna sin lön lika fördelad på 12 månader, skulle — om grundtalet under ett helt år antages vara 140 — i dyrtidstillägg uppbära 3,479 kronor, under det att en extra lärare på grund av gällande

avlöningsbestämmelser skulle — beräknat efter samma grundtal — i dyrtidstillägg erhålla 3,265 kronor, d. v. s. 214 kronor mindre.

Det torde vara naturligt, om detta uppfattas som en orättvisa mot de grupper statstjänare det här är fråga om, och många till synes berättigade klagomål hava också framkommit under den tid samma grunder för utbetalande av dyrtidstillägg redan varit gällande. Myndigheterna hava även haft sin blick öppen för sagda inadvartens i gällande grunder för dyrtidstilläggets beräkning, och Kungl. Läroverksöverstyrelsen fäster i skrivelse till Kungl. Maj:t den 3 dec. 1919 uppmärksamheten på de konsekvenser, vartill tolkningen av bestämmelserna om dyrtidstillägget lett, bl. a. för nu ifrågavarande grupper statstjänstemän. Statskontoret, som haft att yttra sig om nämnda skrivelse, har även ansett rätt och billigt kräva, att jämkningar i bestämmelserna till ett följande år vidtogos.

I Kungl. Maj:ts nådiga kungörelse den 3 dec. 1918 nr 922 angående extra krigstidstillägg för senare halvåret 1918 bestämdes (punkt 2, sid. 2,524) att »sådan lärare vid statens läroanstalt, som icke äger åtnjuta avlöning under ferier, må jämväl för den tid efter den 1 juli, under vilken han på grund härav icke uppbär avlöning, åtnjuta det extra krigstidstillägget av en krona för dag».

Denna särskilda bestämmelse torde givetvis få anses hava tillkommit för att förhindra, att de däri åsyftade befattningshavarna genom formuleringen av författningen i övrigt skulle komma i sämre ställning beträffande sitt tillägg än andra tjänstemän.

En sådan bestämmelse torde, som ovan visats, vara nödvändig även nu, och jag tillåter mig därför föreslå, att riksdagen såsom tilläggsmoment till § 3 i Kungl. Maj:ts proposition nr 95 ville besluta,

att sådan lärare vid statens läroanstalt, som icke äger åtnjuta avlöning under ferier, skall vara berättigad att uppbära dyrtidstillägg efter det årsbelopp, till vilket dyrtidstillägget skulle uppgå, om avlöningen vore lika fördelad på årets tolv månader.

Stockholm den 26 februari 1920.

Wilhelm Björck.